

Gazeta Kulturalna

Poezja Proza Krytyka Historia Sztuka Muzyka

Miesięcznik

Rok XV

Nr 1(161)

Zelów, styczeń 2010 r.

ISSN 1734-3240

W numerze:

Wiersze: Kazimierza Burnata, Roberta Dariusza Gałana, Pawła Kuszczynskiego, Christiana Medardusa Manteuffela, Elżbiety Musiał, Jakuba Schönhofa-Wilkansa, Andrzeja Tchórzewskiego, Stanisławy Wiśniewskiej

Andrzej Dębowski – *Informacja a media...* oraz *Antologia poezji wietnamskiej* (19-20)

Leszek Żuliński – *Czas w dolinie wierszy* (5)

Józef Baran – *Koncert dla nosorożca*.

Dziennik poety z przełomu wieków – (16)

Stefan Jurkowski – „Listy do Pani A.” –

Dzieci, poeci i kierowcy (14)

Kazimierz Iwosse – *Quo Vadis?...* (12)

Igor Wieczorek – *Biedny Piotr Milo Milewski* (13)

prof. Maria Szyszowska – *Filozofia codzienności* (21)

prof. Ignacy S. Fiut – *Pomiędzy miłością i osamotnieniem* (17)

Jerzy Marchowiecki – *Orzeł Biały* (2) (10-11)

Emil Biela – *Artysta, malarz i mędrzec* (19)

Andrzej Gnarowski – *Metafizyczny dreszcz* (17-18)

Zbigniew Jerzyna – *Świadectwa istnienia dobra* (18-19)

Janusz Orlikowski – *Działka na Gładysza* (11) oraz *Tajemnica Herberta* (20-22)

Paweł Kuszczynski – *Spotkania Marii Dąbrowskiej i Haliny Sutarzewicz – kaliskich dam słowa* (3-4, 22)

Katarzyna Eremus – *Marzycielski i realistki w powieściach dla kobiet Wandy Grot-Bęczkowskiej* (8-9)

Noty, Opinie, Poglądy

Wydarzenia

Informacje

Konkursy

Witryna

Kronika

Zapowiedzi

Rys. Barbara Medajska

Filozofia codzienności

(...) „Osiągnięcie celu z reguły przynosi bowiem stan rozczarowania. Cel wyobrażony różni się od urzeczywistnionego. Najtrudniej jest, gdy wyobrażenia są karmione pragmatycznymi wzbudzoniami przez media. Pisma ilustrowane wzmagają złudzenia pokazując radosne twarze ludzi sukcesu w rozmaitych dziedzinach. Ale potem dowiadujemy się, że środki pobudzające, z alkoholem i narkotykami włącznie, były konieczną »przyprawą« niezłomnego zdążania do celu. Życie Marlin Monroe, powszechnie znane, stanowi klasyczny obraz człowieka sukcesu, zarazem głęboko rozczarowanego i załamane. Podobnym przykładem może też być życie Brigitte Bardot, której sukces zamienił się w poczucie klęski, a następnie separację od ludzi i koncentrację na świecie zwierząt” – pisze **prof. Maria Szyszowska** na stronie 21.

Dzienniki Barana...

(...) „W drodze do najstarszego i najsynniejszego w USA parku narodowego – w stanie Wyoming – przeczytałem w zabranym z domu Leszka polonijnym »Nowym Dzienniku« – wiadomość o przywracaniu dziewictwa. Tak, są w Nowym Jorku lekarze wykonujący – za jedyne 2 tysiące dolarów – taką właśnie operację plastyczną, której najchętniej poddają się dziewczyny z Ameryki Południowej” – pisze **Józef Baran** na stronie 16.

Spotkania Dąbrowskiej i Sutarzewicz

(...) „Maria Dąbrowska, przeciwstawiając się ograniczeniu swobód obywatelskich i metodom stosowanym wobec więźniów politycznych, odmówiła w 1935 roku przyjęcia Złotego Wawrzynu Polskiej Akademii Literatury oraz dwukrotnie (w 1937 i 1938 roku) członkostwa tej organizacji.

W okresie Polski Ludowej przeciwstawiała się metodom polityki kulturalnej, zwłaszcza zastrzeżeniu cenzury, ograniczeniu przydziału papieru na druk książek i czasopism. Była sygnatariuszką słynnego „Listu 34” – intelektualistów – do Prezydium Rady Ministrów, złożonego przez Antoniego Słonimskiego 14 lutego 1964 roku w kancelarii premiera Cyrankiewicza” – pisze **Paweł Kuszczynski** na stronach 3-4 i 22.

INFORMACJA A MEDIA...

(...) „Treści prezentowane w różnych mediach i przeznaczone dla »nowej społeczności« łączą się ze sobą w różnorodny sposób i na różnych płaszczynach, ale – niestety – nie są spójne i dotyczą tak naprawdę tylko pewnych, potrzebnych dla nadawców (albo wydawców) fragmentów. Dlatego też zasadniczej zmianie ulega rola tradycyjnie pojmowanej klasycznej krytyki, a jej rolę przejęli tzw. recenzenci.

Przecież, aby zrozumieć jakiegokolwiek medium, bądź wytwór szeroko rozumianej kultury, należy je badać je w całym intermedialnym kontekście. Recenzowanie w nowych mediach nie pozwala na to. Głęboka analiza, według »nowej społeczności«, nie jest nikomu potrzebna. Rozumienie rzeczywistości ma być ograniczone tylko i wyłącznie do zaangażowania się do odbioru kolejnych, zaprogramowanych oddziaływań na odhumanizowane społeczeństwo” – pisze **Andrzej Dębowski** na stronie 15.